

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

Petrus <Comestor>

Argentine, 1503

VD16 P 1829

Catalogus fortius[m] dauid ca. xxij

urn:nbn:de:hbz:466:1-30892

Historia libri

Pepercit rex miphisbeth filio ionathē et tradidit eis duos filios saul: quos pepercit ei resp̄ha. Isti adhuc pueri cum doech occiderunt sacerdotes nobis: et postea gabaonitas. Dedit eis etiā quinque filios michol adoptiū nos quos generat merob adraeli. Gabaonite quo crucifixerunt eos in die messis p̄me, id ē incipiente messiōe hordei. Induēs at resp̄ha cibicū substrauit sibi super petrā cubās iuxta eos die ac nocte ut amoueret ab eis aues et bestias ab initio messis donec stillaret aqua super eos, i.e. usq; circiter kalendas septembres. Tūc ei iuxta naturā terre p̄mū post messem pluuiā descendit. Hanc resp̄ham quidā non bene putāt fuisse orpham nurū noemī. Audiens autē dauid quod fecerat resp̄ha depositū eos de patibulo: et tollēs ossa saul et ionathā de fabis galaad: et ossa eorum quod affixi fuerāt se peluit eos in sepulcro cis p̄is eorū. Quo facto reddidit deus libertatem terre.

De quatuor plijs dauid Caplin. XXI.

Sicutum est autem

Item preliū philiſtinoꝝ aduersus Israel: et pugnabat dauid cū suis aduersus eos. Cūq; fere dauid defecisset pugnando: cū ielildenob quod fuit de genere arapha: natus ē pugnare dauid: et interposuit se abysat: et interfecit philisteū. Hūc tradūt brevi fuisse de genere giganteo: arapham quo dicunt fuisse orpham nurū noemī que peperit virgo getheo quatuor gigantes quod hic memorantur ielildenob: sephi goliam: et quartum habētem senos digitos in manus et pedibus. Tūc iurauerunt viri dauid dicentes. Iaz non egredieris nobiscū in pliū ne extigas lucernam in Israel. Occasionē huius vltimi pliū epilogat historia hic tria superiora prelia dauid nominata: non tamen eo ordine quo gesta sunt. Quoꝝ primum fuit in gob: vrbis est que et iaser, et in qua pugnauit sobochai septem de genere gigantū. Allud quoꝝ preliū similiter fuit in gob in quo fuit iosephus apparuit vir fortis ephron cognatus dauid: quod suis in fugā versis solus plurimos hostium permisit: et alios in fugā cōuertit. Liber vero regum in hoc loco ponit pliū dauid contra goliam in hunc modū. In quo pugnauit adeodatus filius saltus: polimartis: bethleemites goliam theū. His quatuor nominibꝝ exp̄mitur dauid et dicit adeodatus: quia ad liberationem

Israel datus est a deo in regē. Filius saltus: quod de pascuis et saltu assumptus est. Polimartius: quod de genere beseleel polimartis fuit mater eius. Uel quod multis modis amplianit et in dñi. Bethleemites dicitur est a patria. Memoratur quod et aliud pliū in quo ionathas filius semina fratris dauid pugnauit habet rem senos digitos in manibꝝ et pedibꝝ. Exceptus itaq; dauid a plijs locutus est domino yba carminis huius in die qua liberantur dñs de manu omnium intrincorum suorum: de manu saul: et alt. Dñs petra mea et ceterum. In psalmis fuit translationē nostrā ita legitur. O illo gam te domine fortitudo mea: dñs firmus et refutans. Cuius titulum sumpsit esdras ex verbis supra positis in die qua liberantur dñs et ceterum. Iosephus hic dicit quod cū dauid pugna altissima frueret: carmina et hymnos componebat: alios trimetros: alios quinq; metros: diversa faciens organa: in quibus leviter per sabbata et alias solennitates hymnos discerent. Ei ponit iosephus differentiam inter psalterium et nabluz. Et est psalterium canora cithara decim chordis coaptrata: quod cum plectro percutitur. Alterum vero: xij. sonos habet digitis tangit. Post carmen super adiectum addidit dauid longiora de se tanq; de alto. Hec sunt verba nouissima quod dicit dauid filius Iisai: Dixit vir cui constitutum est: id est promissio facta de christo dei Jacob. Hebreus habet ita. Dixit vir leuat super christum dei Jacob: id est christus super alios eratatus et vincit a deo. Propter hec yba quodam dicitur predicatus psalmū nouissime scriptum a dauid. Sed tunc est ut dicamus nouissima yba dauid quod sequuntur. Super dominum locum est per mercem. Et est forte psalmus nouissime scriptus numeratis, et annumeratus.

Catalogus fortium dauid. La. XXII.

Duro circa regē

Primum erat oēs fortissimi: quod insignior fuerunt. xxxvij. Insignior in ceteris erat dauid: sedēs in cathedra sapientissimus: et ista erant. xxvij. annumerato dauid. Porro post dauid dñ illis. vi. qui erat super. xxx. tres erant fortissimi: alij tres non adeo fortes: sed tamē fortiiores reliquis. xxx. vi. q. dicere possimus. xxx. erant fortes: tres vero fortiiores eis tres vero reliqui fortissimi. Et fuit hāc exp̄ditionem catalogus. xxxvij. fortiorum incipit ibi. Princeps iter treis ipse est: q. tenuerrim⁹ ligni

Regum Scđi

vermiculū q̄ octingē
tos interfecit impetu
vno, Josephus dī
nōgētos: paralipō
menon, ccc, Iste nō
nominat hic ab hi
storia: paralipome
non vocat eū iſbō
am ioseph⁹ enſebiū.
Non legis vbi h̄ fa
ctū fuerit: nū q̄tūz
hic commemoratur
Post hūc erat elea
zar filius patrū da
uid q̄ peullit philisteos donec deficeret mas
nus cī: et obigēceret cū gladio. Post hunc
erat semina ararites quē iosephus semeā
vocat. Qui cū fugiſſet p̄l's sol⁹ ſtet i agro
lentis peullit philisteos: et fecit ſalutē i ſrl'.
His tr̄b̄ iosephus attribuit delatōe; aque
de ciftaria bethleē. Historia p̄ regū refert
illō ad tres ſequētes: q̄s fortiores diximus:
quorū p̄mus erat abyſai frater ioab. Ipse eſt
qui leuauit baſta ſuaz̄, ccc, quos interfecit
optimus quidē: sed vſq; ad tres p̄mos non
peruenit. Post hunc erat bananias qui per
cuſſic duos leones moab. id eſt p̄ncipes q̄s
paralipomenon dī artetes. Ipse q̄z interfec
it virū egyptiū. Id ē imitatorē egyptiū bla
phemante dominuz quē interfecit moyses.
Hunc dicit hebrei fuſſe ſemel quē poit in
terfecit ſub ſalomone. Alium q̄z virū egyptiū
p̄tiū interfecit dīgnū ſpectaculo: altitudinis
q̄nōz cubitorū: habentē in manu baſtam ad
quem venit bananias in virga et extorſit ba
ſtam de manu eius: et occidit cum baſta ſua.
Hieronym⁹ tamen dicit hoc qđ dīximus dī
alio egyptio de ſemel qui habuit baſta i ma
nu. id eit legez dei quā ſi meditatus fuſſet p
manendo in biterulalē non periret. Idem oce
cidit leone in bunc modū. Tempore nūis la
p̄ius eſt leo in ciftaria qui nullum videns
egreſſum: orificiū em̄ ciftaria nūe dāminari
erat: rugiebat. Quē audies bananias dū iter
agerer descendit ad eū in baculo manib⁹ ſo
eū pſtrauit. Tertiū de fortiorib⁹ nec liber re
gnū nec iosephus ponit hic. Sed recurren
dū eſt ad ſabochai de quo in primo dīctum
eſt. Illi tres opus fecerunt magnificū qđ ſe
quitur: philistei quondā posuerūt caſtra in
valle raphaym vſq; ad ciuitates bethleem: et

Nota q̄ h̄ h̄ l̄a q̄ in
libro regū diffiſilis
eſt: dāvid ſedē in ca
thēdra ſapientiſſim⁹
p̄nceps inter tres ip̄e
eſt q̄ſi tenerrim⁹ ligni
vermiculū q̄ octingē
tos interfecit impetu
vno: h̄ vno mō ſic di
ſtinguit ut ſapiētiſſiſ
mus ſit finis verſus:
et p̄nceps ſit initium
ſequētis.

ſiquidem aquaz rex Sup locum iſtum dī
noluit bibere dices. cit Hieronym⁹ in p̄
Numquid ſanguinē ralipomenon. Nota
iſtorū et animarū dum q̄ vīnū qđ deo
periculuz bibam. Et offerebatur aqua mi
effudit ea tangq; liba x̄tum erat.

men domino d̄ ſalu
te viroꝝ grās agentis. Ab hac enumeratione
fortiū hebreus diſſentit numerans cī, xxxv
fortes: et in tr̄b̄ p̄mis q̄s fortiſſimos dīxim⁹
numerat ip̄m dāvid ſic. Dāvid ſedens in ca
thēdra ſapientiſſimus p̄nceps inter tres ip̄e
eſt q̄ſi tenerrim⁹ ligni vermiculus: et cetera q̄
non mutant. Et dicit multos eū occidiſſe im
petu vno: q̄z p̄ peccato qđ impetuole fecit in
bethlabeē multi occisi ſūt. Compatur at dā
uid vermiculo ligni: q̄ teredo v̄l ſerebella d̄z
q̄ mollis dūrū lignū pſorat: dum tāgitur nū
mollī illo: q̄nī tāgit nū dūrī. Sic et dāvid
in pressuris et domi et circa ſublectos manu
ſuetor erat ceteris: in throno et cōtra hostes
null⁹ eo acutior. Et cōmendat b̄c dāvid in
tribus, in ſapientia, humilitate, et fortitudine.
Pozzo reliq̄, xx, q̄s fortes dīxim⁹ postea enu
merant inter quos non enumerat ioab: vel
q̄ p̄nceps eſt alioꝝ, v̄l quia indiſgnus p̄ce
mortē abierit et amate.

De numero p̄pli et altari eretto a dāvid

Caplī, XXXIII,

ſlctum eſt autē

f post famē prius iſiſſam a domī
no addidit furor dñi irasci ſiſt
Furore dñi videtur quaſi exponere paral
ipomenon dīcens. Cōiurxit ſathan adiu
sus iſrael: et incitauit dāvid ut numeraret po
pulū. Et ait rex ad io
ab. Perambula oſ
mnes tr̄b̄ ſrl': et nū
mera populuz v̄l ſcl
am numerum eius,
Intelligens autem

Hebreus dī ſic. Jam
dū ſupſit v̄ndictas
d̄ dāvid propter mor
tem vrie in pſecutiōe
filij ſui abſalon: ſz nō